

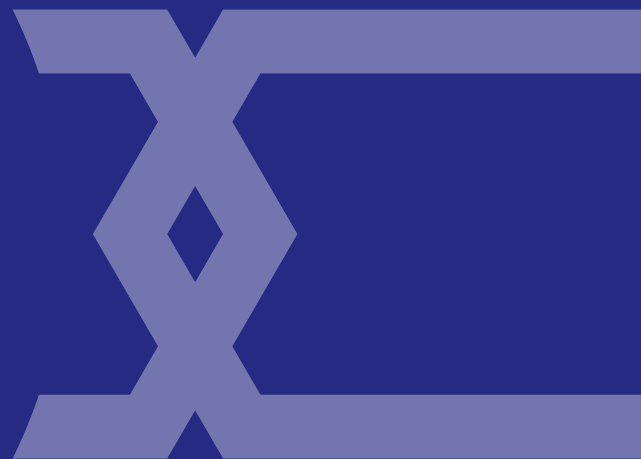

Capitolul 11. Proceduri de raportare și stocare a datelor

Coordonator capitol: BayHfoD

Co-funded by
the European Union

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

11. Capitolul 11. Proceduri de raportare și stocare a datelor

11.1 Introducere

În peisajul complex al combaterii traficului de persoane în scopul exploatării prin muncă (pe scurt: exploatare prin muncă), procedurile eficiente de raportare și stocare a datelor sunt cruciale pentru construirea de cazuri solide, asigurarea responsabilității și facilitarea colaborării interinstituționale. Acest capitol, „Proceduri de raportare și stocare a datelor”, își propune să ofere agențiilor de aplicare a legii, procurorilor, inspectorilor de muncă și practicienilor din prima linie îndrumări cu privire la modul de a-și îmbunătăți cunoștințele și capacitățile în ceea ce privește documentarea, gestionarea și partajarea informațiilor. Raportarea precisă și stocarea sistematică a datelor privind drepturile și confidențialitatea nu numai că îmbunătățesc calitatea investigațiilor, dar protejează și victimele. Acest capitol nu își propune să ofere sau să impulsioneze recomandări de politici, ci activitățile descrise aici se concentrează doar pe modul de gestionare optimă a datelor în mediile juridice, operaționale și tehnice existente. Acestea, însă, diferă foarte mult între diferite state, regiuni și organizații. În consecință, acest capitol nu poate și nu oferă instrucțiuni valabile în întreaga Uniune Europeană, deoarece acestea sunt rare sau inexistente. În schimb, acest capitol prezintă modul de instruire a actorilor relevanți în ceea ce privește raportarea și partajarea datelor, pe deplin adaptate particularităților naționale, regionale și organizaționale specifice. Cititorii vor fi încurajați să învețe cele mai bune practici pentru colectarea și înregistrarea datelor, asigurând respectarea standardelor legale și etice și utilizând posibilitățile tehnologice potențiale pentru a eficientiza aceste procese. Prin exemple practice și studii de caz, acest capitol va

Fachbereich
Polizei

Asociația pentru
Cooperare
dezvoltare
Durabilă

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

evidenția importanța unei gestionări consecvente și cuprinzătoare a datelor în identificarea modelelor de trafic, informarea deciziilor politice și, în cele din urmă, creșterea eficienței intervențiilor. Prin promovarea unei abordări colaborative și a unei înțelegeri comune a protocoalelor de raportare, putem crea un răspuns mai eficient la exploatarea prin muncă și putem contribui la un mediu mai sigur și mai just pentru populațiile vulnerabile.

11.2 Obiective de învățare

După instruire, cititorul va putea să:

- Conștientizeze mai bine obligațiile legale și etice legate de raportare și stocarea/gestionarea datelor.
- Recunoască cele mai bune practici pentru îmbunătățirea documentării și raportării cazurilor de trafic.
- Se informeze eficient despre tehnologia aplicată pentru stocarea datelor și colaborarea interinstituțională.
- Identifice provocările din procesele de raportare și să dezvolte strategii pentru a le depăși.

11.3 Aspecte teoretice

Procedurile sofisticate, specifice și cuprinzătoare de raportare, stocare și partajare a datelor sunt parte integrantă a gestionării unei mari proporții a cazurilor de trafic de

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

persoane. Motivele pentru aceasta sunt multiple și vor fi prezentate în capitolele următoare, împreună cu recomandări pertinente privind modul de îmbunătățire a stării actuale a tehnologiei.

11.3.1 Extinderea surselor de date: o oportunitate de a consolida combaterea exploatarei prin muncă

Datele privind exploatarea prin muncă sunt colectate de diverși actori, cum ar fi, Biroul Național de Statistică a Muncii, Eurostat prin intermediul Comisiei Europene, ONG-uri, organizații internaționale precum Organizația pentru Cooperare Economică (OCDE), instituții academice și de cercetare, firme de consultanță juridică, mass-media prin intermediul jurnalismului (de investigație) și, nu în ultimul rând, inspectorate de muncă și autoritățile polițienești. Toți acești actori joacă un rol semnificativ în combaterea exploatarei prin muncă, chiar dacă acest lucru se face doar parțial prin analiza pură a situației actuale. Datele privind exploatarea prin muncă nu sunt întotdeauna disponibile tuturor actorilor relevanți în aceeași măsură și în același timp, dar în unele cazuri, partajarea datelor între actorii relevanți este adesea restricționată.

De exemplu, ONG-urile care activează în domeniul traficului de persoane / exploatarei prin muncă intră adesea în contact cu victimele. Cu toate acestea, datele/informațiile colectate nu sunt întotdeauna partajate cu poliția. Și aici rezidă o problemă serioasă: pentru a combate traficul de persoane într-un mod ținut prin inițierea unor anchete, în mod ideal prin condamnarea autorilor, prin desființarea rețelelor de criminalitate existente și prin despăgubirea victimelor, este necesar să se implice inspectoratele de

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

Asociația pentru
Cooperare și
dezvoltare
Durabilă

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

muncă și autoritățile implicate în anchetă. Această problemă și posibilele abordări pentru rezolvarea ei sunt discutate în cele ce urmează:

La fel ca în cazul tuturor infracțiunilor din domeniul traficului de persoane (THB), se consideră foarte probabil ca în întreaga Europă să existe un nivel extrem de ridicat al cifrei negre și al cifrei gri a criminalității în domeniul exploatarei prin muncă. Acest lucru este cauzat, în mare măsură, de faptul că victimele și terții nu se adresează adesea direct autorităților de investigare și inspectoratelor de muncă, ci altor actori, în special organizațiilor societății civile, cum ar fi ONG-urile. Prin urmare, se poate presupune că un număr mare de victime/infracțiuni nu intră niciodată în atenția autorităților de cercetare penală și a inspectoratelor de muncă, rămânând nedetectate în cadrul cifrelor negre sau gri ale criminologiei.

Figura 16 prezintă o reprezentare criminologică a criminalității neînregistrate:

Cifra neagră absolută a criminalității, reprezentată cu negru, include toate acele cazuri de exploatare prin muncă care nu au fost niciodată raportate sau descoperite. Câmpul reprezentat cu gri închis conține toate acele cazuri care nu sunt înregistrate oficial, dar sunt infracțiuni cunoscute, de exemplu prin sondaje generale sau prin intermediul ONG-urilor (cifra neagră relativă). Acest câmp include, de asemenea, cazurile care au fost cunoscute de poliție, dar nu au fost înregistrate sau nu au fost înregistrate corect (cifra gri). Câmpul prezentat cu alb conține toate acele cazuri care sunt cunoscute poliției și înregistrate oficial.

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

CSD
CENTER FOR
THE STUDY OF
DEMOCRACY

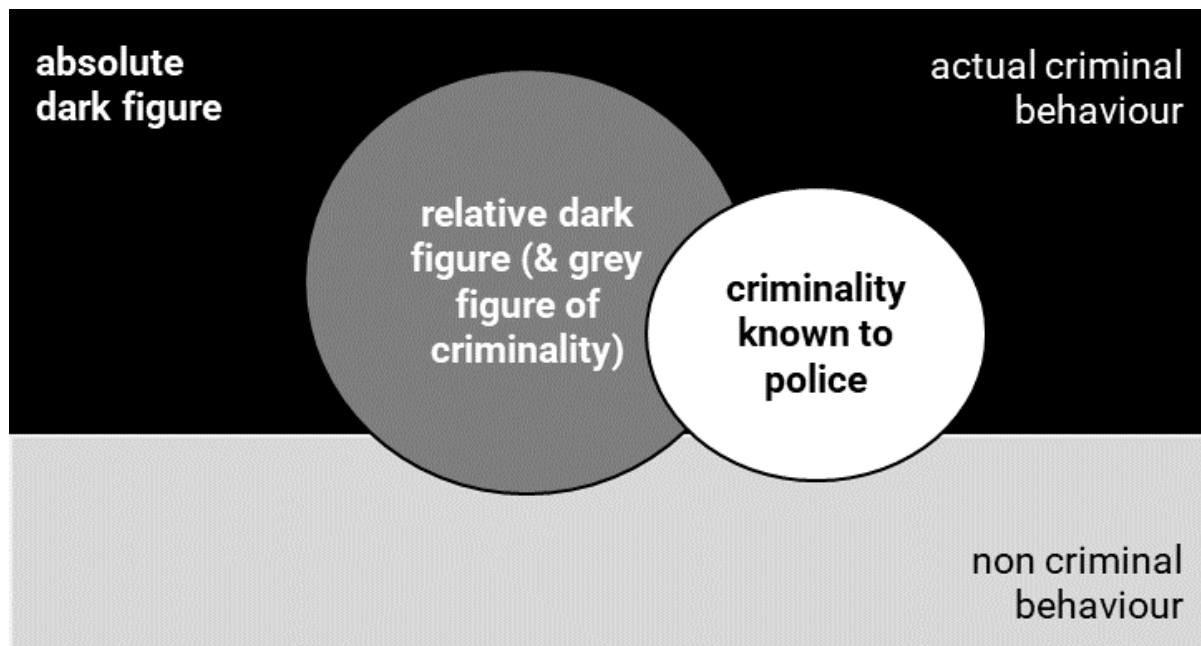

Figura1 Cifrele criminalității în criminologie

Pentru a eficientiza combaterea exploatarei prin muncă, este esențială extinderea și optimizarea procesului de identificare a infracțiunilor și a victimelor. Urmând logica prezentată în Figura 19, devine crucială transpunerea unui număr cât mai mare de infracțiuni în zona albă, a „criminalității cunoscute de poliție” (conform Figurii 18). Această tranziție este realizabilă în special prin vizarea cazurilor din sfera cifrei negre relative și a cifrei gri. Deși aceste fapte nu sunt înregistrate oficial, autoritățile de anchetă sau alți actori pot deține informații și piste relevante care, într-un scenariu ideal, ar permite inițierea investigațiilor și eliberarea victimelor din situațiile de exploatare.

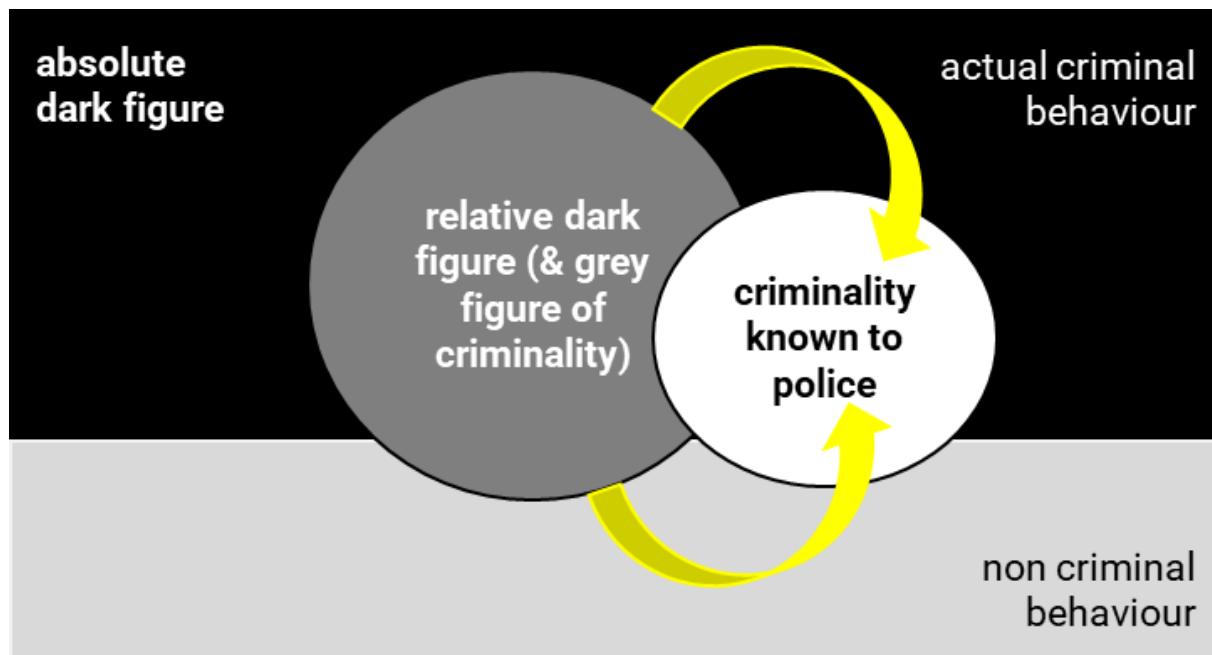

Figura 17 Scopul extinderii înregistrării oficiale a criminalității

Se pune problema modului în care infracțiunile atribuite cifrei gri pot deveni oficial cunoscute poliției. Având în vedere că acestea sunt deja cunoscute autorităților într-o anumită măsură, dar nu au fost niciodată înregistrate oficial sau corect, se recomandă prioritar instruirea specifică a ofițerilor de caz. Pe de o parte, aceștia trebuie să beneficieze de o formare extinsă pentru a identifica corect infracțiunile și victimele traficului de persoane. Pe de altă parte, este esențial ca ofițerii să fie instruiți cu privire la procedurile naționale și organizaționale specifice necesare pentru raportarea și stocarea riguroasă a datelor.

De regulă, incidența infracțiunilor din sfera cifrei negre relative este mult mai mare decât cea a cifrei gri. Se poate presupune că acest lucru este valabil mai ales în domeniul

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

traficului de ființe umane, unde contactul direct al victimei cu autoritățile de anchetă este inhibat de factori precum statutul de ședere ilegal sau precar. Prin urmare, există un potențial major de a transfera în evidențele oficiale infracțiuni care inițial fac parte din cifra neagră relativă. Acest obiectiv poate fi atins printr-o cooperare strânsă cu actorii care au o probabilitate ridicată de a intra în contact cu victimele (cum sunt ONG-urile specializate în consiliere).

În acest sens, se recomandă consolidarea încrederii în raport cu aceste organizații și, acolo unde cadrul legal național permite, crearea unor proceduri și structuri comune de schimb de informații. În absența unor astfel de structuri formale, este indicată definirea unor proceduri standard, neinstituționalizate, dar legale, pentru schimbul de date. Implementarea acestor opțiuni poate fi susținută prin organizarea unor evenimente comune de instruire și conștientizare (vezi Capitolul 4).

Este important de subliniat că o astfel de cooperare trans-sectorială (cu actori din afara sferei judiciare sau a inspectoratelor de muncă) este extrem de utilă nu doar pentru identificarea victimelor, ci și pentru gestionarea integrată a cazurilor de trafic.

În plus, diversificarea surselor de date este relevantă deoarece doar un spectru larg de informații permite o evaluare adecvată a fenomenului, a tiparelor și a tendințelor. Evaluările periodice ale situației sunt fundamentale pentru alocarea eficientă a resurselor și forțelor în cadrul autorităților statului, precum și pentru finanțarea actorilor externi. O imagine statistică realistă a frecvenței și gravității exploatarei prin muncă va facilita suplimentarea personalului și a fondurilor, abordând astfel deficitul de resurse care afectează în prezent combaterea acestui fenomen în mari părți ale Uniunii Europene.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

11.3.2 Stocarea datelor

Modul în care datele sunt stocate intern și persoanele care au acces la acestea în cadrul unei organizații sunt aspecte cruciale în gestionarea cazurilor de exploatare prin muncă. Instituțiile guvernamentale, precum inspectoratele de muncă sau autoritățile de anchetă, sunt adesea supuse unor cerințe stricte pentru a asigura confidențialitatea și protecția datelor. În practică, aceste cerințe, corelate cu capacitățile tehnice limitate, pot duce la structuri de date complexe, greu de înțeles și de parcurs, ceea ce îngreunează stocarea intuitivă și pertinentă a informațiilor. În acest context, devine deosebit de importantă cunoașterea aprofundată a structurii datelor și a procedurilor standard de stocare. În anumite cazuri, accesul la date și la anumite sisteme este limitat chiar și în cadrul aceleiași organizații, de exemplu, conform principiului „nevoii de a cunoaște” (need-to-know).

Stocarea direcționată a datelor este deosebit de importantă, în special datorită următoarelor aspecte:

- **Pentru a asigura utilizarea eficientă a informațiilor:** Pentru ca toate suspiciunile, indiciile și probele să poată fi utilizate în vederea identificării și gestionării cu succes a cazurilor de exploatare prin muncă (chiar și în cadrul unei singure instituții), trebuie să existe o structură clară de arhivare a datelor, cunoscută de toate departamentele și actorii relevanți. În special în ceea ce privește investigarea structurilor de criminalitate organizată, implicarea diverselor departamente este necesară pentru a demasca practicile ilegale complexe și transfrontaliere și pentru a dispune de capacitățile necesare unui demers investigativ multidimensional. Acest lucru înseamnă că, pe lângă mijloacele de probă testimoniale, ar trebui să fie posibilă obținerea de dovezi aprofundate privind tranzacțiile financiare și

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

comunicațiile digitale. În majoritatea structurilor polițienești din UE, acest scop necesită competențele mai multor departamente. O stocare comună, direcționată și neîntreruptă a datelor, care să permită furnizarea reciprocă de probe relevante, este esențială pentru succesul cooperării interne.

- **Eficacitatea urmăririi penale:** O colectare eficientă a datelor produce probele concrete necesare pentru succesul urmăririi penale și al procedurilor judiciare. Doar stocarea direcționată a datelor, în deplină conformitate cu cerințele legale, permite utilizarea fără impedimente a acestora ca probe în instanță.

Pentru a extinde cunoștințele și competențele funcționarilor publici în ceea ce privește stocarea datelor, pot fi organizate evenimente speciale, așa cum este descris în Capitolul 11.4.

11.3.3 Partajarea datelor

După cum s-a precizat în capitolul 11.3.1, schimbul de date între diverse autorități și organizații este adesea elementul esențial pentru gestionarea cu succes a cazurilor de exploatare prin muncă. Această necesitate se manifestă pe două planuri: național și internațional. Indiferent de forma de cooperare, fluxul constant de informații joacă un rol vital în asigurarea unei colaborări eficiente, studiile demonstrând că acesta îmbunătățește semnificativ performanța polițienească și rezultatele anchetelor (Dean, Filstad și Gottschalk 2006). În acest sens, scopul programelor de formare este de a promova interacțiunea între actorii relevanți din cele cel puțin șase state membre UE participante la proiect și de a evidenția valoarea adăugată a cooperării internaționale în combaterea rețelilor infracționale transfrontaliere.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

La nivel național, partajarea datelor între autorități (precum inspectoratele de muncă și structurile de poliție), dar și cu actori nestatali (ONG-uri pentru protecția victimelor, unități medicale sau centre de consiliere juridică), este practic indispensabilă. Temeiurile juridice pentru un astfel de schimb de informații variază considerabil în cadrul Uniunii Europene. De multe ori, lipsesc procedurile naționale specifice traficului de persoane, astfel încât fiecare organizație trebuie să navigheze propriul cadru juridic (de exemplu, reglementările stricte pentru organele de aplicare a legii comparativ cu cele ale organizațiilor neguvernamentale). Totodată, mijloacele tehnice și bunele practici de partajare a datelor diferă semnificativ. În ultimă instanță, cooperarea este obligatorie, deoarece niciun actor individual nu deține toate resursele și competențele necesare pentru a soluționa complexitatea cazurilor de exploatare. Eficientizarea acestui proces necesită programe de instruire adaptate contextului național, capabile să conecteze toate părțile interesate și să clarifice oportunitățile și limitele legale ale schimbului de date.

Situația este similară la nivel internațional, unde cadrele juridice și procedurile practice prezintă disparități majore. Trebuie făcută o distincție clară între cooperarea în interiorul UE, relația cu țările terțe și colaborările bazate pe acorduri bilaterale. Având în vedere că traficul de persoane și exploatarea prin muncă sunt fenomene internaționale, coordonarea transfrontalieră este adesea singura cale de a desființa grupările de criminalitate organizată.

Acest domeniu infracțional este caracterizat de „operare la scară industrială” și fragmentare. Grupurile de criminalitate oglindesc, într-un mod bizar, organizarea agențiilor de aplicare a legii, având o diviziune a muncii extrem de complexă. Activități precum traficul de persoane, criminalitatea financiară și traficul de droguri funcționează ca rețele interconectate, reunind „specialiști” din diverse domenii. La nivel operațional,

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

infraacțiunea este divizată în segmente mici, unde fiecare actor este responsabil doar pentru o etapă a procesului, fără a cunoaște întregul sistem. Această fragmentare îngreunează misiunea autorităților de a vizualiza și de a anihila întreaga structură a întreprinderii criminale, care se poate întinde pe mai multe continente (Sheptycki 2007).

În concluzie, implementarea programelor de instruire specifice, precum cel descris în Capitolul 4, rămâne soluția optimă pentru îmbunătățirea cooperării internaționale și a mecanismelor de schimb de date.

11.4 Activitate propusă pentru capitolul 11

Tabelul 1 Prezentări ale experților și exercițiu de simulare privind exploatarea prin muncă

Numele activității	Nr. 1: Prezentări ale experților
Tipul de activitate	Prezentări privind procedurile naționale: • cadrul juridic și etic pentru stocarea și partajarea datelor • aspecte tehnice și recomandări • proceduri operaționale standard • cele mai bune practici
Durată	30 min până la 1,5 ore, în funcție de nevoile participanților

Obiective de învățare	Cursanții vor fi familiarizați cu procedurile, oportunitățile și limitele aplicabile pentru stocarea și partajarea datelor.
Materiale necesare	Ideal: • Scurtă prezentare a subiectului (de exemplu, PPT) • Prezentări live pentru instrumente și proceduri tehnice
Instrucțiuni pentru facilitator	Pregătire • Identificarea experților potriviți: Experți juridici, tehnici și ofițeri cu experiență în stocarea și partajarea datelor în cazurile de trafic de persoane (THB) / exploatare prin muncă. • Stabilirea grupului de participanți (doar autorități sau toți actorii relevanți): Această decizie poate depinde în mare măsură de limitările impuse de cerințele de securitate/secretizare. Anumite părți ale sistemelor IT și ale procedurilor agențiilor de aplicare a legii (LEA) pot fi restricționate și, prin urmare, nu pot fi prezentate sau discutate în prezența actorilor nestatali. Dacă se intenționează prezentarea unor astfel de informații, luați în considerare organizarea a două evenimente sau sesiuni separate: una dedicată exclusiv celor autorizați să acceseze informații restricționate și alta deschisă tuturor actorilor relevanți.

- Evaluarea nivelului de cunoștințe și experiență al cursanților: Informarea experților participanți în conformitate cu rezultatele evaluării.
- Crearea unei agende preliminare: În colaborare cu experții selectați.
- Stabilirea datei și a locației.
- Organizarea serviciilor de catering: Dacă este necesar.
- Clarificarea necesarului de echipamente tehnice: Verificarea dotărilor necesare experților la locație și pregătirea acestora în consecință.
- Trimiterea invitațiilor: Către toți experții și cursanții.

Ordinea de zi pentru implementare (exemplu)

1. Bun venit de către facilitator
2. Prezentare expert 1
3. Întrebări și răspunsuri
4. Prezentarea expertului 2
5. Întrebări și răspunsuri
6. Etc.

Dacă doriți, continuați cu Activitatea nr. 2 (vezi mai jos)

Materiale informative	În cazul în care experții doresc să pregătească materiale informative pentru participanți, acest lucru este foarte recomandat.
Numele activității	Nr. 2: Simulare privind exploatarea prin muncă
Tipul de activitate	Exercițiu practic / Discuții în grup
Durată	1-3 ore, în funcție de timpul disponibil și de nevoile cursanților (de exemplu, durata poate fi mai mare dacă sesiunea de instruire este centrată în mod special pe acest subiect).
Obiective de învățare	Cursanții vor fi familiarizați cu procedurile, oportunitățile și limitele aplicabile pentru stocarea și partajarea datelor. Cursanții vor identifica lacunele și incertitudinile din cunoștințele lor, precum și din procedurile de lucru standard și tehnice. Lacunele și incertitudinile identificate vor fi discutate în plen, explorându-se soluții propuse și/sau opțiuni de rezervă (fallback options).
Materiale necesare	Un dosar de caz / scenariu de bază: În această etapă, poate fi utilizat fie un dosar de caz real (adaptat, simplificat sau anonimizat) din țara sau regiunea dumneavoastră, fie un caz simulat. Acesta din urmă poate fi găsit în cadrul proiectului ERADICATING II, WP4, secțiunea D4.3 „Raport privind

	ERADICATING II: Cursuri de formare specializate – Implementare și Evaluare”. Se recomandă ca facilitatorul, înainte de implementarea Activității nr. 2, să analizeze în detaliu cazul ales (real sau simulat) și să adauge întrebări stimulative, care să îndemne la reflecție. Aceste întrebări au scopul de a-i face pe cursanți să analizeze, de exemplu, cum ar proceda în fazele cruciale ale gestionării cazului, ce alți actori consideră util să implice și în ce mod, punând accent pe modalitățile de stocare și partajare a datelor. Întrebările ridicate sunt menite să stimuleze discuții între toți participanții despre bunele practici, posibilități suplimentare și limitări de ordin juridic, tehnic și procedural. Suplimentar, dacă se dorește, poate fi pregătită o prezentare (ex. PPT) care să ilustreze cazul selectat.
Instrucțiuni pentru facilitator	În mod ideal, după cum urmează: • Urmați pașii de pregătire menționați în Activitatea nr. 1 • Pregătire suplimentară: Alegeți și pregătiți un caz așa cum este menționat mai sus în „Materiale necesare” • Pregătire suplimentară: În paralel cu Activitatea nr. 1, alegeți cu atenție grupul țintă. Dacă este necesar, de exemplu, din cauza restricțiilor de securitate, organizați două evenimente sau sesiuni separate. Unul doar cu cei autorizați să

	acceseze informații restricționate. Unul cu toți actorii relevanți. • Pentru implementare: Realizați activitatea nr. 1 • Finalizează activitatea nr. 1 • Prezentați cursanților Activitatea nr. 2 • Prezentați cursanților cazul selectat, adăugând întrebări stimulative ori de câte ori este considerat util. • Încurajați discuții libere între participanți, moderați și conduceți discuția ori de câte ori este necesar și pertinent și implicați experții pentru sfaturi/evaluări. • După finalizarea cazului, rezumați principalele rezultate și încurajați discuții suplimentare, dacă este cazul.
--	--

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

11.5 Reflecții

După ce ați parcurs acest capitol, gândiți-vă la următoarele întrebări:

- Care sunt cele mai importante informații pe care le-ați dobândit în urma acestui training și cum vă vor influența acestea munca?
- Cum v-a aprofundat instruirea înțelegerea abordărilor bazate pe traume și centrate pe victimă?
- Ce provocări anticipați în aplicarea practicilor discutate și cum le puteți aborda?
- Cum poate colaborarea interinstituțională să îmbunătățească sprijinul și protecția victimelor traficului de persoane în rolul dumneavoastră?
- Ce măsuri specifice veți lua pentru a aborda vulnerabilitățile unice ale victimelor, cum ar fi refugiații sau persoanele strămutate?
- Ce instrumente sau strategii din cadrul instruirii considerați ca fiind cele mai valoroase și cum le veți folosi în activitățile dumneavoastră zilnice?

11.6 Referințe

Dean, Geoff, Cathrine Filstad, and Petter Gottschalk. 2006. *Knowledge Sharing in Criminal Investigations: An Empirical Study of Norwegian Police as Value Shop*. Criminal Justice Studies 19(4):423–37. doi: 10.1080/14786010601083694.

Sheptycki, James William Edward. 2007. *Transnational Crime and Transnational Policing: Transnational Crime and Transnational Policing*. Sociology Compass 1(2):485–98. doi: 10.1111/j.1751-9020.2007.00022.x.

www.eradicating2project.eu

**Co-funded by
the European Union**

Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Nici Uniunea Europeană, nici Comisia Europeană nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.